

laa saa væsentlige Forandringer, at vi derfor skulle foreslaa det ærede Thing at vende tilbage til, hvad der her var vedtaget. Der er imidlertid i Punkt e en Bestemmelse, der, saaledes som Ordene lyde, staar i afgjort Modstrid med Punkterne b og c, men Udvalget har derfor troet at kunne give dette Punkt en Fortolkning, hvorved det ikke kommer til at staa i Modstrid med de 2 andre Punkter i § 1, og det er denne Fortolkning, som Udvalget venter at høre, at den høitagtede Minister vil bifalde. Jeg skal nævne, hvad der er Spørgsmaal om. Der staar i Punkt e, at Skolekommissionerne skulle kunne meddele „Fritagelse for Skolegang til visse Tider“, men i Punkt b er der sagt, at Kommissionerne skulle „gøre Forslag til Feriefordelingen“, og i Punkt c, at de „afgive Betænkning over, hvorvidt der skal indrømmes ekstraordinære Frier“. Her er der altsaa ikke givet dem nogen Afgjørelse med Hensyn til Feriefordelingen eller med Hensyn til ekstraordinære Frier, medens det, som bemærket, er sagt i det nye Punkt e, at Kommissionerne kunne meddele Fritagelse for Skolegangen til visse Tider, hvilket efter Ordene ikke kan betyde Andet, end at de kunne give Ferie. Man maa imidlertid antage — og der findes en dunkel Hentydning dertil — at Meningen maa være den, at Kommissionen kan fritage enkelte Børn for Skolegang, medens den almindelige Skolegang ellers finder Sted, og derfra vil Udvalget gaa ud. Naar den høitagtede Kultusminister vil erklære, at han opfatter dette Punkt paa samme Maade, vil jeg antage, at den Modsigelse, der efter Ordene her er tilstede, derved vil være fjernet, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre ved de Bestemmelser, om hvilke jeg nu har yttret mig. — Der er foretaget forskellige andre Forandringer, som dog efter Udvalgets Opfattelse ikke have nogensomhelst Forandring tilfølgelse i Meningen af, hvad der fandtes i det Lovforslag, Folkethinget har vedtaget. I § 1 er der saaledes indstødt nogle Ord. Det hed i Forslaget, som det blev vedtaget af Folkethinget: „De i Lov af 6te Juli 1867 § 16 omhandlede Skolekommissioners Virksomhed bestaar i“, men der er nu indstødt: „med

Hensyn til efternævnte Anliggender“. Vi kunne ikke se, at den indstødte Sætning forandrer Nogetsomhelst i Lovens Indhold, hvorimod vi maa indrømme, at det paa Grund af en anden Forandring, der er foretaget af Landstinget, kan være vigtigt, at denne Sætning er kommen ind for ikke at give Anledning til større Misforståelser. Der stod nemlig i Folkethingets Lovforslag et Punkt i, som sagde, at Kommissionerne kunde gjøre Indstilling til Sogneraadene angaaende Alt, hvad de maatte have at bemærke angaaende Skoleundervisningen og Lærernes Embedsførelse“, men dette Punkt er stødt ud af Landstinget, og det kunde altsaa synes, at dette ikke vilde indrømme Skolekommissionerne Ret til at gjøre Indstilling til Sogneraadene. Der er ikke anført nogen Grund, hvorfor man vilde fratage dem denne Ret; men det viser sig ogsaa, at Skolekommissionerne, idet Landstinget har ladet § 2 staa urørt, vedblive at beholde Ret til at gjøre Indstilling til Sogneraadet; thi § 2 siger netop, hvorledes der skal forholde sig, naar et Sogneraad ikke vil tage saadanne Indstillinger af Skolekommissionen tilfølgelse, medens denne ikke tror at kunne frasælge sin Mening. I saadanne Tilfælde kan Kommissionen forlange, at Sagen skal gaa til højere Afgjørelse, og deri ligger, at saadanne Indstillinger kunne gøres. Da Bestemmelsen i Folkethingets Punkt i er stødt ud, vilde det, hvis ikke de Ord, jeg her nævnte, vare indkomne i § 1, kunne være Tvivl underkastet, om Kommissionerne virkelig kunde gjøre Indstilling til Sogneraadene; thi det vilde da ikke være nævnt i § 1, men det staar nu i § 2, og derhos staar der i § 1: „Med Hensyn til efternævnte Anliggender“. Jeg tror derfor, at Uklarheden er fjernet, saaledes at Skolekommissionerne virkelig fremdeles skulle kunne gjøre Indstilling til Sogneraadene indenfor de for Skolekommissionerne afstøtne Grændser. — Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at der i Landstinget var stillet Forslag om at udelade § 3 af Lovforslaget. Hvis det var stillet, vilde Tvivlen ganske tydeligt og aabenbart have været tilstede efter de i § 1 indstødte Ord, men da Forslaget blev forkastet, og